

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin inainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr. 2 (354) Miercuri 5 Ianuarie 1955 ★ 4 pag., 15 bani

Spartachiada sportivă

Copii! Participați cu toți la spartachiada pionierilor și școlarilor organizată de Ministerul Invățământului și Comitetul Central al U.T.M. Spartachiada se va desfășura între 1 Ianuarie — 25 Februarie 1955.

★

Spartachiada pionierilor și școlarilor se va organiza și desfășura pe categorii de vârstă, separat pentru băieți și fete:
Categoria I-a de vârstă 9—10 ani,
Categoria II-a de vârstă 11—12 ani.
Categoria III-a de vârstă 13—14 ani.
Intrecerile din cadrul spartachiadei se vor organiza la schi, săniuțe și șah. Ea se va desfășura in trei etape: pe clasă (detașament), pe școală (unitate), pe localitate (între unități).
In localitățile apropiate, (grup de comune) până la 4 km. depărtare una de alta, etapa pe localitate se poate desfășura între școlile din aceste comune. In București, între etapa pe școală și etapa pe localitate va interveni și etapa pe raioane.

Condiții de participare

— La probele spartachiadei pot participa toți pionierii și elevii școlilor de 4—7 ani, care îndeplinesc următoarele condiții:
— Să fi împlinit vârsta prevăzută în categoria la care concurează.
— Să aibe o situație bună la învățătură. Cei ce au nota doi la unul sau mai multe obiecte, nu vor fi primiți la concurs.
— Admiterea participanților pentru etapa pe localitate, se face pe baza unei adeverințe eliberate de direcția școlii. Direcția specifică notele la fiecare obiect în parte, obținut în timpul pătrarului respectiv. Deasemeni, vor prezenta avizul medicului școlar, că elevul poate concura la proba înscrisă.

Fiecare pionier sau elev are dreptul să participe la două probe individuale și una pe echipe, în fiecare perioadă. Concurenții clasați pe locurile 1—2—3 la probele individuale participă la etapa următoare. Deasemeni, echipele clasificate pe locul I participă la etapa următoare.

Pentru șah

Jocurile de șah se vor disputa sistem turneu. Dacă numărul participanților unei etape depășește 10 elevi, ei vor fi împărțiți pe grupe de 6—7 elevi. Primii trei clasați din fiecare grupă joacă apoi un turneu de clasificare pentru etapa următoare. O partidă câștigată se notează cu două puncte, o partidă remiză se notează cu un punct. (Primind amândoi jucătorii câte un punct). O partidă pierdută se va nota cu 0 puncte. Ca și celelalte probe, jocurile de șah se dispută separat, băieți și fete, pentru fiecare categorie de vârstă.

Pentru săniuș

Participanții la categoria I-a de vârstă, execută două coborîri: una în poziția „culcat pe piept" și una „șezând călare". Lungimea pantei va fi de 100—200 m. Concurenții coboară câte unul, cronometrându-li-se timpul realizat de fiecare în parte. Câștigă cei care au coborît panta în cel mai scurt timp.

La categoria II-a de vârstă, se vor executa două probe: coborîrea în poziția „șezând călare", cu obligația de a ridica în timpul parcursului 3—4 stegulețe înfipte în zăpadă și coborîrea în echipe de câte 3 concurenți pe o săniuță, panta fiind de 200—250 metri.

La categoria III-a de vârstă, proba de săniuș va consta dintr'o coborîre în poziția „șezând călare" având de îndeplinit următoarele sarcini: să ridice de pe pământ un fanion mic înfipt în zăpadă (la 20 m. dela linia de plecare), să treacă pe sub o portiță înaltă de un metru și lată de 2 metri. (La 45 m. dela linia de plecare) și cu un bulgăre de zăpadă, pregătit înainte de plecare, să nimerească un panou de lemn cu dimensiunie de 1 m. pe un 1 m. așezat lateral la 5 m. depărtare de pistă (la 70 m. dela linia de plecare).

Fiecare concurent pleacă individual, fiind cronometrat. Vor câștiga cursa cei care au realizat cel mai scurt timp și au rezolvat bine toate sarcinile cursei. Pentru fiecare obstacol rezolvat, se acordă concurenților câte 3 puncte.

Probele de schi

Concursul de schi va avea două probe: o coborire și o cursă de fond. Coborirea pentru categoria I-a de vârstă (9—10 ani) se face pe o pantă nu prea inclinată (sub 45 grade — pe o lungime de 150—200 m). Pentru categoria II-a și a III-a de vârstă, se va mări progresiv distanța, sau se va alege o pantă cu o înclinație mai pronunțată decât la prima categorie.

Coborirea se face individual, fiecare concurent fiind cronometrat. Câștigă concurentul care a realizat timpul cel mai scurt. Probele pentru cursa de fond, sunt următoarele:

Categoria I-a de vârstă, pe distanța de 500 m. fete și 800 m. băieți.

Categoria II-a de vârstă, pe distanța de 800 m. fete și 1000 m. băieți.

Categoria III-a de vârstă, pentru distanța de 1000 m. fete și 1200 m. băieți.

Pista pentru această probă, va fi cu urcușuri și coborîri cu o diferență de nivel de cel mult 50 metri.

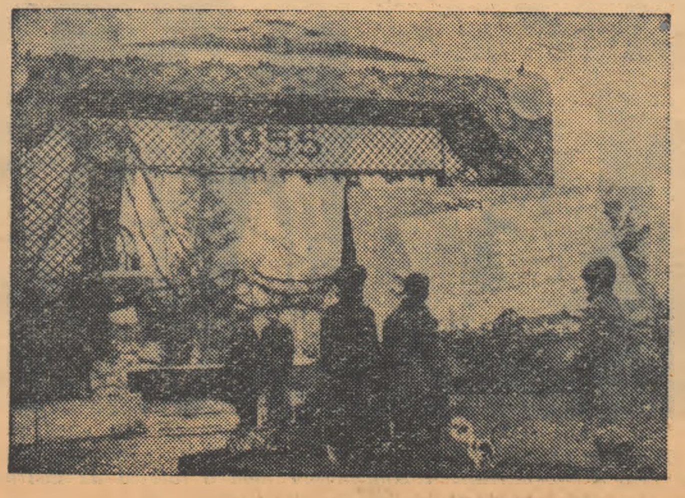
Titluri și evidențieri

Câștigătorii fiecărei etape vor primi titlul de campion pe clasă, școală sau localitate pentru categoria de vârstă respectivă. Evidențierea celor mai buni pionieri și școlari participanți la spartachiadă se va face prin popularizarea lor la stațiile de radio-amplificare locală, prin presa locală, prin „Scânteia pionierului" și prin gazetele de perete din unitățile de pionieri a școlilor respective.

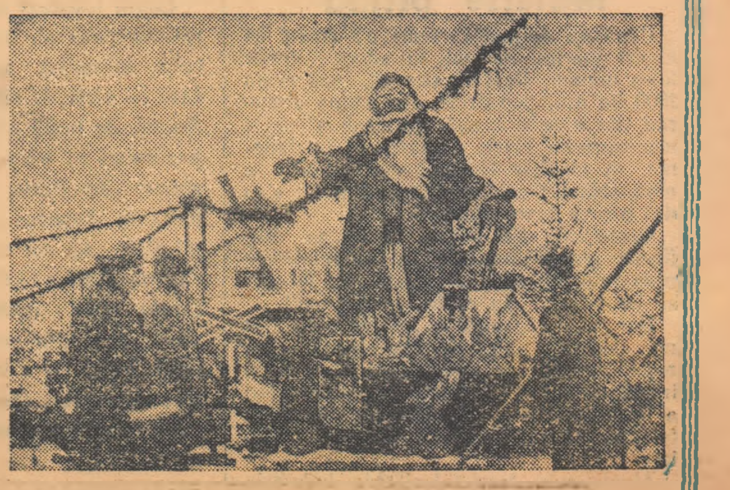

Prin lumea basmelor

In dreapta se întinde un lanț de munți cu grote adevărate, în întunericul cărora de abia se disting siluetele câtorva urși lățoși și greoi.

Copii însoțiți de părinți sau singuri, se întorc cu mâinile pline de bunătăți dela moara uriașe care „vântură" într'una aerul rece al nopții. La radio-televiziune „Moș Gerilă", un scamator dibaci, stinge limbile de foc, care se înalță dintr'un talger și ca prin minune din talgerul fermecat se ivește un porumbel alb și gingaș. Copii entuziasmați bat din palme și tropăie din picioare. Toate sunt minunate în orașul celor mici, ivit ca prin farmec în Piața Republicii din București. In celălalt orășel din Piața 28 Martie, Moș Gerilă a lăsat la intrare, o vorbă pentru micii vizitatori. Priviți în fotografie ce frumoase surprize a pregătit aici moșul pentru prietenii lui.

Prin patria noastră dragă

Prin Hotărîrea Partidului şi Guvernului nostru, au fost reduse şi preţurile unui însemnat număr de articole de îmbrăcăminte şi încălţăminte pentru copii. Prin magazinele de confecţii pentru copii, se perindă zilnic mii de cumpărători. Aceşti doi micuţi sunt nehotărîţi în privinţa alegerii. Dar, se pare că ajutorul tatălui şi al vânzătoarei îi va scoate din încurcătură...

LE VEŢI VEDEA IN 1955

Studiourile cinematografice din patria noastră au pregătit, în cursul anului trecut, mai multe filme pentru voi, filme ce le veţi putea vedea pe ecran în 1955. Aşa, de pildă, vor rula filmele de desen animat: „Ariciul îngâmfat" (după o fabulă de Marcel Breslaşu), „Lacătul minune" (scenariul de P. Luscalov), „Ursuleţul fricos" (scenariul de Ion Papescu-Gopo) şi „Povestea unui şurub" (scenariul de Al. Andy şi Ion Popescu-Gopo). Printre filmele de păpuşi ce vor putea fi vizionate în 1955, sunt şi „Domnul Mărăcine" (scenariul de Mioara Cremene), „Cutia cu muzicuţe" (scenariul de Bob Călinescu) şi „Capra cu trei iezi" (dramatizare după basmul lui Ion Creangă).

LE VEŢI CITI IN 1955

Anul acesta, bibliotecile voastre se vor îmbogăţi cu multe cărţi noi. Pentrucă, desigur, sunteţi curioşi şi grăbiţi să aflaţi care vor fi aceste cărţi, iată, vă spunem titlurile câtorva din volumele ce vor apare în anul 1955 în Editura Tineretului: „Printre gene" — povestiri de Mihail Sadoveanu, „Praştia năzdrăvană" — basm de Gica Iuteş, „Cinciştii" — roman de Octav Pancu-Iaşi şi „Invăţătorul cel nou" — povestiri de Călin Gruia. Deasemeni va apare un nou volum de basme de Vladimir Colin şi un volum de poezii de Demostene Botez. Colecţia „Biblioteca şcolarului" va spori cu încă 20 de volume din clasicii români şi universali.

Pentru copiii patriei

● In toate colţurile ţării în, sate şi oraşe, copiii aşteaptă cu nerăbdare emisiunile de radio anume pentru copii.

Sunt în total 24 emisiuni pe săptămână. „Teatrul la microfon pentru copii", „Să ne cunoaştem patria". „Cântaţi cu noi" sunt doar câteva din cele mai îndrăgite emisiuni.

● Teatrul de păpuşi este azi mult preţuit şi îndrăgit în patria noastră. In 1954, cele 19 teatre de păpuşi au dat aproape 3500 spectacole la care au participat mai mult de 750.000 spectatori. Pentru copiii maghiari şi germani se joacă piese în limba maternă.

● Cartea este prietenă bună a copiilor. Numai în cursul anului 1954 au apărut 152 lucrări pentru copii. Colecţii ca: „Biblioteca şcolarului", „Ştiinţa învinge", „Biblioteca pitică" apar în 30—35 mii exemplare. Multe din aceste cărţi apar în limba maghiară, germană, sârbă.

● Frumoase sunt vacanţele pionereşti în taberele de vară dela munte sau dela mare! Focurile de tabără, cu flăcările lor vesele, excursiile, prieteniile care se leagă, îţi lasă amintiri de neuitat.

Numai în vara anului 1954 au petrecut mai mult de 50.000 de copii în cele peste 150 de tabere pionereşti.

A mai funcţionat deasemenea o tabără internaţională la Zăbala, unde pionierii noştri s'au întâlnit cu copii din Finlanda, cu cei din Austria, din R. D. Germană.

● 11 case noi de pionieri s'au deschis în anul acesta in diferite oraşe ale ţării.

CE SĂ CITIM:

„La izvorul vieţii"

de **O. B. LEPEŞINSCAIA**

Cine n'a văzut cum arată un ou de găină? Un înveliş tare de calcar, apoi o substanţă lichidă, transparentă, iar în mijloc un nucleu galben-gălbenuşul Aidoma cu o celulă! Intr'adevăr, oul nu este nimic altceva decât o celulă. Şi totuşi, cum se poate ca, dintr'o singură celulă, să se nască un pui, care după cât se ştie este alcătuit din atâtea celule foarte variate? Cum să afli acest secret?

Savanta sovietică Olga Borisovna Lepeşinscaia a găsit calea deslegării acestui secret. Ea a tăiat o bucată din coaja oului şi a înlocuit-o cu un material transparent. Oul a fost apoi pus la clocit. Prin fereastra făcută astfel în coaja oului, ea a putut să urmărească, cu ajutorul microscopului, toate fenomenele care se petrec în ou în timpul clocirii.

Dacă vreţi să le aflaţi şi voi citiţi cartea „La izvorul vieţii" scrisă de O. B. Lepeşinscaia.

„Centru înaintaş"

Versuri de **ION HOBANA**

Trebuie să aflaţi îndată cât de hazlie şi neaşteptată e păţania băiatului din poezia „A fost doar o întâmplare" cuprinsă în această carte. Băiatul suferă o „jignire" din partea unei fetiţe, care culmea îndrăznelii, îl cheamă să se întreacă la înot. Drept pedeapsă, cel învins va fi obligat să se scalde în bazinul pentru copiii mici. Ei, şi cine credeţi că merge după întrecere, să ţină tovărăşie puştilor? Fetiţa? Da de unde!

Interesant este că Radu, eroul poeziei „Centru înaintaş", seamănă bine de tot cu unii dintre prietenii tăi, care după ce obţin câteva victorii sportive, îşi urcă frumuşel nasul în nori şi uită de toate: de antrenamente, de spiritul tovărăşesc în sport, de datoria de-ai ajuta şi pe alţii.

Nici băiatul din poezia „Cum de nu învaţă Nică?" nu-i de uitat. Intr'adevăr, mare încurcătură; deşi la rezolvarea temelor sale îl ajută cinci colegi, vecinii din bloc şi întreaga familie, totuşi el nu învaţă bine! Care o fi motivul?

Vă recomandăm să citiţi şi voi „Centru înaintaş" de Ion Hobana şi... nu-i nimic dacă unii se vor simţi cu musca pe căciulă!

Noutăţi ştiinţifice

Polul Nord se încălzeşte

Străbătând Arctica pe o banchiză, exploratorul Fridjof Nansen, în tot drumul parcurs, a făcut diferite măsurători. Printre acestea, este şi măsurarea regulată a temperaturii Arcticei.

Pe acelaş drum, după aproape 50 de ani, a plecat şi o echipă de savanţi sovietici. Confruntând măsurătorile lor cu cele ale lui Nansen, cercetătorii sovietici au ajuns la o descoperire interesantă: temperatura medie a Arcticei s'a ridicat, în aceşti ani, cu 6 grade peste temperatura medie găsită de Nansen.

S'a putut constata astfel că limita gheţurilor veşnice se retrage tot mai spre nord.

Vânătorul de meteoriţi

Cunoscutului savant sovietic I. G. Astapovici, specialist în studiul meteoriţilor, i se mai spune şi „vânătorul de meteoriţi". A primit această „poreclă" deoarece în timp de 15 ani a reuşit să înregistreze peste 40.000 de meteoriţi.

La Moscova există un muzeu care cuprinde una din cele mai rare colecţii din aceşti corpi cereşti.

O importantă materie primă

Până nu de multă vreme s'a crezut că algele marine nu pot să aducă vreun folos omului. Deşi se ştia că, încă acum 2500 de ani, popoarele din China preparau din alge o hrană gustoasă şi unele medicamente foarte căutate, că în Japonia, în insulele Havay, erau folosite în mod obişnuit ca hrană, totuşi nu li s'au dat o prea mare atenţie.

Cercetările din ultima vreme au confirmat gustul deosebit al mâncărurilor preparate din alge, şi acestea au început să fie folosite din ce în ce mai mult.

Dar algele capătă o întrebuinţare tot mai mare în industrie. Din specia „alga roşie" se extrage agar-agarul, folosit în industria pâinii, la fabricarea dulciurilor, a brânzeturilor şi a îngheţatei. Dentiştii folosesc agarul pentru a lua cu el mulaje.

Algele sunt larg folosite în industria mobilelor şi anume la tapiţerie, pentru saltele şi scaune.

Copiii Franţei

Copiii francezi ştiu bine ce înseamnă cuvintele: „război" şi „pace". Că războiul aduce distrugeri, foamete, mizerie, că pace înseamnă viaţă.

Despre toate acestea le vorbesc doar părinţii în fiecare zi.

Ei ştiu că imperialiştii americani şi slugile lor din Franţa urmăresc reînarmarea Germaniei şi că aceasta poate să însemne un nou război. In auzul lor răsună blestemul mamelor care citiseră cuvintele scrise în ziarul american „Times Herald": „Noi vom trimite la o înălţime de 13 kilometri bombardiere cu bombe incendiare şi bacteriologice, ca să-i nimicim pe copii în leagănele lor, pe bătrâni, pe bărbaţi în timp ce sunt la muncă".

Copiii francezi doresc pace. Nenumărate scrisori au trimis şi trimit ei ziarului comunist francez „l'Humanité". Iată ce scrie de pildă I. S. Vincent din Auger, de nouă ani: „Eu vă trimit un porumbel al păcii. Aş vrea ca el să zboare din Paris, peste oraşe şi sate, până în America şi să-i oblige pe capitalişti să nu se mai gândească la război. Căci războiul este un lucru foarte trist, înseamnă lacrimile mamelor şi taţilor noştri. Eu am doi veri mici. Tatăl lor a fost ucis în război. Şi tare este greu când n'ai tată!..."

Din Nice, Edmond Brégeon, în vârstă de 14 ani, a scris: „Iubesc pacea. Nu vreau război, nu vreau ca tatăl meu să mai îndure suferinţe îngrozitoare, — căci el a fost rănit în război şi a stat cinci ani la închisoare şi în lagărele de concentrare dela Dachau, Auschwitz, Buchenwald. Iubesc pacea, pentrucă ea este cel mai mare bine pentru omenire. Trăiască pacea!"

Pierre Siron, care are doar şapte ani, a scris despre mândria sa. El se simte mândru că este parisian şi fiu de muncitor. Adeseori el merge cu tatăl său şi lipeşte afişe care chiamă la lupta pentru pace. „Când merg cu tata eu ţin afişele, — scrie Pierre — înseamnă că şi eu lupt pentru pace".

. . . .

Pentru copiii francezi, pentru Franţa, poporul francez luptă.

Tinerii din Germania Occidentală îşi spun tot mai hotărît cuvântul împotriva unui nou război. Iată o demonstraţie a muncitorilor dela o fabrică de instrumente din München. Pe placardele pe care le poartă se poate citi: „Nu vrem serviciu militar, nu vrem medalii de război!

VACANȚĂ VESELĂ

Carnavalul a început!

3 Ianuarie, ora 16... Carnavalul a fost deschis! In sala de jocuri a Palatului pionierilor din Capitală, revărsarea muzicii s'a împletit cu zumzetul iscat din nestăpânita bucurie a sutelor de copii. De n'ai ști că-i carnaval, te-ai crede purtat în ciudata și minunata împărăție a basmelor dragi. Iepurași albi, cu urechi șugubăț ciulite, ciuperci pestrițe și drăgălașe, de sub „pălăria" cărora răsar codițe blonde și ochi iscoditori, sprinteni marinari, clovni și motani încălțați se prind, perechi-perechi în dans. Și sub belșugul de lumină cernut din plafon, serbarea devine tot mai însuflețită, veselia și farmecul carnavalului prind tot mai mult pe oaspeții Palatului.

Daruri pentru fiecare

Moș Gerilă a anunțat data și ora la care avea să sosească la Palatul pionierilor din Timișoara.

Și iată că acum apare pe ușă cu desaga-i bătrânească în spinare. Toți pionierii s'au adunat nerăbdători în jurul moșului, știind că acolo, în sacul cu daruri, își are fiecare partea lui.

Toate le știe Moș Gerilă, — știe că Frățilă Elvira, Bârda Maria și Păcuraru Mircea, sunt buni la învățătură. Pentru ei a scos din desagă un semn de carte, o căciuliță și un fular frumos împletit. Dar moșul năzdrăvan îi cunoaște și pe cei leneși, pe cei care își încrustează numele sau desenează pe bănci ori au alte metehne. Lor le înmânează și câte-o scrisoare pe care mai întâi el o citește tare ca să știe de ea toată lumea.

Lui Toma Cornel, Moș Gerilă i-a trimis o scrisoare în versuri în care spune că e tare supărat de ultima ispravă a lui Cornel care a transformat parchetul bibliotecii din palat, în patinoar. Și lui Preda Gheorghe dela liceul de băieți Nr. 1 i-a scris moșul. A scris că-i pare rău că Gheorghiță este tot timpul neatent la orele de limba română și că deranjează activitatea cercului literar. Multe a spus moșul, dar copiii nu s'au supărat pe el. Când „Moș Gerilă" s'a pregătit de plecare, toți i-au urat drum bun și l-au asigurat că la anul, îl vor primi mai bine. Asta pentrucă moșul să știe dinainte și să-și pregătească un sac cu daruri mai multe.

Maria DRAGHICI
Directoarea Palatului pionierilor

Moș Gerilă la Târgu Mureș

Moș Gerilă a anunțat, telegrafic, că va sosi în Orașul Poveștilor, construit anume pentru acest eveniment, la Târgu Mureș. Străzile orașului erau înțesate de copii, care nu vroiau nici în ruptul capului să cutreere orașul minunat înainte de a sosi moșul. Când ceasul și-a scuturat ultimele-i minute de așteptare, sosi și iubitul oaspe.

— Bună seara copii! Umblu oare prin locuri bune?

— Da, foarte bune — răspuseră copiii în cor.

— Ei, atunci să ne fie voioasă întâlnirea. Mă bucur că vă aflu sănătoși și după câte am auzit, pe la școli, cu note bune. Bravo!

...A avut mult de povestit Moș Gerilă; doar cutreerase toată țara!

Copiii i-au promis că vor păstra multă vreme darurile pe care le-a scos din sacul său fără fund. (Afară, desigur, de dulciuri, care prea mult nu e bine să le păstrezi!)

După ce-a plecat Moș Gerilă, copiii au pornit să colinde orașul de basm, orientându-se după steaua roșie, răsărită în vârful bradului ametitor de inalt.

Nu dăinuiește prea multă vreme Orașul Poveștilor din Târgu Mureș, dar e atât de frumos, atâtea lucruri afli aici, că numai odată să-l vezi — nu-l mai poți uita.

Ervin SIMON

In orașul copiilor

Din ghirlandele de becuri se revarsă o adevărată ploaie de raze multicolore, împletindu-se cu jocul feeric al luminilor ce se răspândesc dinspre bradul uriaș așezat în mijlocul orășelului. Privirea Mihaelei, fata strungarului Dumitru Constantin, se oprește asupra morii de vânt a cărei roată brodată cu becuri electrice, se învârtește formând un cerc auriu. Inăuntru „morărițele", muncitoare dela trustul de alimentație publică, îmbrăcate în halate albe ca neaua, vând copiilor pachețele cu bomboane, cățeluși de zahăr, împletituri de turtă dulce și multe alte bunătăți. Mânuțele Cristinei, o fetiță de trei ani, se întind spre iepurașii, ursuleții, păpușile, baloanele și nenumăratele jucării aflate în casa din pădure, pe care copiii o recunosc din basmul „Scufița Roșie".

In mijlocul „Orașului" zeci de copii s'au oprit în fața unei case cu geamuri mari: Teatrul copiilor. Aici, actori ai Teatrului Național și mânuitori ai teatrului de păpuși dau spectacole la care copiii râd zgomotos.

„Moș Gerilă" nu i-a uitat însă nici pe cei mai mari. A adus aici, în Orașul copiilor, un dar pentru toate vârstele: cartea Multe și frumoase cărți se găsesc în căsuța cea albastră de lângă teatrul copiilor Pe care s'o cumperi? Până la urmă fiecare părăsește acest oraș de basm cu un nou dar, cu o nouă bucurie.

Lulu SOLOMON
corespondent al Scânteii pionierului în reg. Craiova

Pionierii în vacanță

Deabia așteptăm concursul de șah pe care-l vom organiza în vacanță, în unitatea noastră. Câștigătorii concursului vor fi premiați cu cele mai frumoase cărți apărute de curând.

Ana STOENESCU
Școala Medie de 10 ani — Drăgănești, reg. București

Ne-am propus să facem concursuri de patinaj și de schi, cu colonia de copii coreeni și cu pionierii dela școala de 7 ani, română.

Vom viziona și filme în colectiv.

Pionierii Școlii Pedagogice-Siret
raionul Rădăuți

...Și muzeul arheclogic din localitate îl vom vizita. Pionierele mai mari, într'una din zile, vor repara în atelierul școlii lingeria și uniformele mai vechi.

Elena RADESCU
Casa de copii — Piatra Neamț

In sala Casei de cultură a sindicatelor era mare forfotă. Pionierii din Constanța aveau în seara aceea Carnaval. Costumați în ghiocei, coșari, ori purtând costume satirice care înfățișau școlarii dezordonați, copiii roiau în jurul bradului înalt.

A început Carnavalul! Intr'un lanț viu care șerpuiește spre noi au apărut deodată zeci de iepurași. Repede au închis cercul în jurul bradului și au început să joace. Erau oaspeți dela grădinița de copii Nr. 5. Apoi n'au mai contenit jocurile de tot felul: dansuri naționale, valsuri, gimnastică ritmică, un dans oriental, etc.

Timpul a trecut repede și copiii au ascultat cu bucurie, urarea anului nou 1955.

Al. MIHU

Concluziile la discuția făcută pe marginea scrisorilor lui Elena Grosu și Ioan Socobean

Iată, așa e mai bine

Timp de mai multe săptămâni, au sosit la redacția noastră numeroase scrisori ale cititorilor ca răspuns la întrebările puse de Elena Grosu și Ioan Socobean.

Mulți dintre cititori au recomandat Elenei Grosu și lui Ioan Socobean ca, neîntârziat, să-și alcătuiască un plan al zilei. Aceasta este o prețioasă indicație. Ca să-ți ajungă timpul pentru toate, trebuie folosit cu chibzuință. Mai mult decât atât, un plan al zilei pe care-l respecți, te obișnuiește să duci o viață ordonată, îți întărește și mai mult voința.

Dar cât timp să rezervi în plan pentru învățătură? E nevoie de o după amiază întreagă? Nu, nu e nevoie de atât. Cei din clasa a III-a și a IV-a își pot face lecțiile în 2 ore, 2 ore și jumătate, iar cei din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a, în 2 ore jumătate—3 ore jumătate. Acest timp este suficient pentru a pregăti temeinic lecțiile. Totul e ca aceste ore rezervate învățăturii să fie folosite numai în acest scop. Dacă în acele 3 ore de învățătură te ocupi și cu lectura unei cărți, firește că n'ai să-ți faci lecțiile nici într'o după amiază întreagă!

Ca timpul de învățătură să-ți ajungă într'adevăr e nevoie să fii atent în clasă la explicații, să-ți notezi ideile principale. Ințelegând lecția încă din clasă, îți va veni mult mai ușor s'o înveți acasă.

La cea de a doua întrebare a Elenei Grosu însă, părerile cititorilor s'au împărțit în două: unii susțin că lecțiile trebuie pregătite de fiecare școlar individual, alții dimpotrivă zic că e mai bine să fie pregătite în grupe mici. Cui să-i dai dreptate? Care sfat să-l urmezi?

Să ne închipuim că în fața noastră stau vreo trei-patru pionieri și-și pregătesc lecțiile împreună. Unul deschide un manual, și începe să citească, ceilalți ascultă. S'ar părea că ascultătorii sunt foarte atenți. S'ar părea, spunem, căci dacă ne uităm cu atenție, vom vedea că unul din ei cercetează un tablou de pe perete, altul privește pe geam, iar celălalt mâzgălește cu creionul ceva pe maculator.

— Hai să facem acum temele, zice cel care a citit.

Și toți își deschid caietele, pregătesc tocurile. Școlarul care a citit lecția, citește tema, apoi își spune părerea cum vede el rezolvarea ei. Ceilalți aprobă, iar băiatul rezolvă tema. Ce fac ceilalți? Nimic altceva decât transcriu apoi exact în caietele lor. Cu alte cuvinte, copiază.

Așa se întâmplă întotdeauna când se învață pe grupe. Este limpede că așa nu e bine Dar atunci cum e bine?

E bine așa cum au indicat o parte din cititori. Fiecare școlar să-și învețe singur lecțiile și să-și facă singur temele. Când înveți de unul singur, toată atenția ta se concentrează asupra înțelesului lecției.

Când ai terminat lecția, poți împreună cu prietenii să-ți verifici cunoștințele ascultându-vă unul pe altul. Tot împreună școlarii pot să viziteze un muzeu, să facă experiențe, să urmărească obiceiurile animalelor dela colțul viu etc. In felul acesta lecția se îmbogățește cu noi cunoștințe și le întărește pe cele căpătate. Experiențele, vizitele, observațiile la colțul viu, lectura unor cărți, vizionările de filme științifice ajută pe școlari să înțeleagă și mai bine lecțiile ferindu-i de ceeace se numește „buchealǎ". Invățând astfel nu vei mai uita lecțiile, așa cum i se întâmpla uneori lui Ioan Socobean.

Discuția dusă a scos la iveală aceste lucruri. Invățămintele ei trebuie folosite.

Vasile BARGAOANU

Radu Nor şi I. M. Ştefan **Ilustraţii de Z. Iulian**

— povestire fantastico-ştiinţifică —

(continuare)

OCEANUL COSMIC

Săgeata verzuie care se mişca pe indicatorul optic arăta o viteză de 11.000 kilometri pe oră. Deşi erau culcaţi pe canapele şi îmbrăcaţi în costume speciale pneumatice, pe care le trăseseră peste salopete, simţeau o greutate imensă în piept şi inimile lor băteau cu putere. Acceleraţia considerabilă, datorită marii viteze iniţiale necesare zborului cosmic, ei o resimţeau ca o creştere a greutăţii lor corporale. Incetul cu încetul, îşi reveniră. Incă ameţiţi, se ridicară de pe canapele şi îşi scoaseră costumele amortizante.

Pentru o clipă, se opriră tăcuţi, unul în faţa celuilalt. Voiau să-şi spună ceva, dar impresiile erau prea puternice pentru a fi înveşmântată în cuvinte. Erau singuri, străbăteau cu o viteză fantastică imensitatea cerului şi se îndreptau spre o lume care căuta cuvântul potrivit, dar nu îl găsea. In cele din urmă, inginerul curmă tăcerea:

— Deci, am pornit!...

— Da, am lăsat pământul în urmă, îi răspunse Victor Mincu. Acum să ne vedem de treabă.

Porni grăbit spre peretele pe care se afla tabloul de comandă. După ce cercetă în amănunţime toate indicatoarele cadranelor, se întoarse spre inginerul Andrei, care tocmai pusese în funcţie aparatul de radiotelegrafie şi îi spuse mulţumit:

— Totul e în regulă. Acum ne-am mai obişnuit cu greutatea sporită a corpului, aşa că ce-a fost mai greu a trecut. Nu, peste mult timp vom depăşi cei 12 kilometri pe secundă de care avem nevoie pentru a înfrânge forţa de atracţie a pământului şi a ne avânta spre Lună.

Inginerul, adâncit în mânuirea aparatului, nu-i răspunse. Reuşise tocmai să stabilească legătura, pe unde centimetrice, cu staţia de radio a clubului uzinei. In difuzor răsună vocea cunoscută a tovarăşului Gherasim.

— Parcă de-un veac ne-am despărţit şi nu de două minute şi jumătate! Cum vă simţiţi? Ce se vede de acolo?

— Până acum totul merge bine! Motorul funcţionează în bune condiţii şi zgomotul lui de abia se aude.

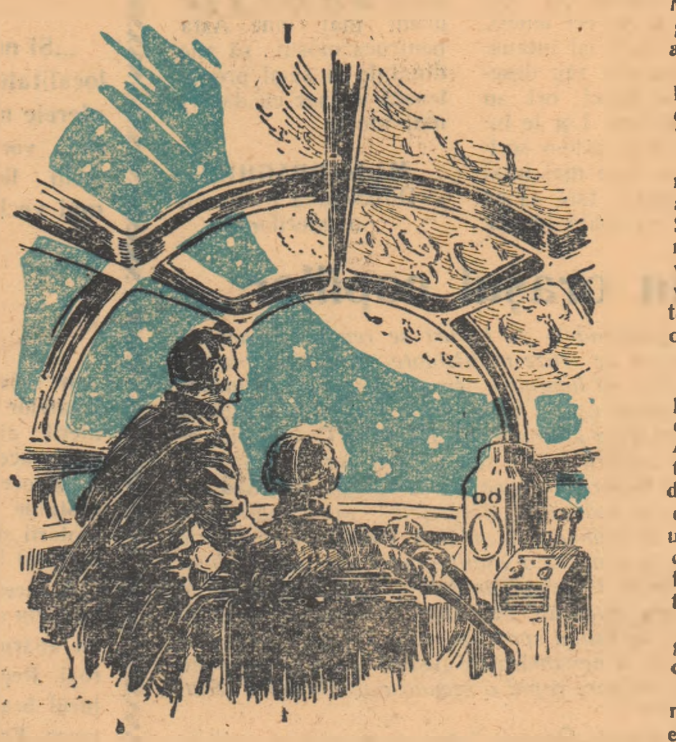
Se întrerupse o clipă şi privi prin botul străveziu al rachetei care străpungea întinderea cosmosului. Impresionat de cele ce zărea, începu să vorbească repede, ca şi când i-ar fi fost teamă că minunatul tablou din jurul său ar putea dispare din clipă în clipă:

— De jur împrejur e noapte. Ea ne învăluie ca o mantie de catifea pe care strălucesc mii de luminiţe, ca nişte boabe de cristal.

Desigur că aspectul cerului cosmic e azi un lucru bine cunoscut. Cine nu ştie că devine violet închis, aproape negru, atunci când treci de straturile dense ale atmosferei?

Şi totuşi, e una să ştii şi alta să vezi, să trăieşti acest spectacol de neuitat! Pe cerul nopţii, printre miile de stele care strălucesc cu o lumină continuă şi liniştită, se vede soarele şi cornul Lunii, ţinta călătoriei noastre. Nici nu puteţi să vă închipuiţi ce emoţionant e să vezi aceşti aştri împreună pe boltă!

Sub noi se roteşte pământul. E greu să descrii ce simţi când îl vezi colo,

departe, sub picioarele tale, iar între el şi tine e o prăpastie de sute şi sute de kilometri.

Acum, când îl privesc mai îndelungat, îmi apare ca o minge uriaşă, învăluită pe alocuri de pâcla cenuşie a norilor. Ca pe o hartă în relief, se desluşesc continentele printre care luceşte albastrul oceanelor şi al mărilor.

Inginerul continuă să descrie priveliştea extraordinară din jurul său şi dădu apoi câteva indicaţii despre condiţiile atmosferice şi traectoria zborului.

Curând, pilotul îi atrase însă atenţia că timpul stabilit pentru emisiune trecuse. O întrerupse deci şi începu să noteze cu grijă diferite observaţii ştiinţifice.

Zecile de aparate care înregistrau în mod automat diferite fenomene cosmice funcţionau din plin şi astronauţii urmăreau cu pasiune înscrierile care se aşterneau pe benzile albe.

Minutele treceau repede şi „Vulturul" îşi urma nestingherit calea prin imensitatea spaţiului interplanetar...

OBIECTELE IŞI PIERD GREUTATEA

Fără îndoială, în zilele noastre, o călătorie în Lună nu mai este ceva extraordinar, spuse inginerul privind pe fereastra rachetei. Au trecut doar 12 ani şi mai bine de când prima rachetă fără pasageri a aterizat pe satelitul pământului, şi în ultimul timp suprafaţa sa aridă şi lipsită de viaţă a fost cercetată de zeci de oameni de ştiinţă, sosiţi în nave astrale. Asta nu înseamnă însă că Luna este „cunoscută". Sunt zeci şi zeci de circuri unde piciorul omului nu a călcat încă. Intr'unul din ele vom ateriza şi noi, iar apoi...

— Să ne vedem acolo, îl întrerupse Mincu. Când mă gândesc că suntem singuri, cu „Vulturaşul" nostru, în oceanul acesta tuciuriu, mă cam trec fiorii...

Inginerul privi printr'una din ferestrele laterale, spre pământ, unde contururile continentelor deabea mai erau vizibile. Victor Mincu îi ghicise parcă gândul.

— Atmosfera este acum mult în urma noastră, spuse el. Am retras aripile mari ale navei, căci nu mai sunt necesare. Suntem la peste 5000 kilometri de pământ. La 10.000 kilometri, vom depăşi viteza de 12 kilometri pe secundă şi vom învinge definitiv atracţia globului terestru. Iar apoi, peste vreo douăzeci de ore de drum, vom fi în Lună.

Timpul se scurgea pe nesimţite.

Treceau pe lângă sateliţii artificiali ai pământului, unii simple rachete, alţii adevărate oraşe ştiinţifice zburătoare. Aparatul de radio-locaţie înregistra pietrele cereşti, meteoriţii, care se apropiau de rachetă şi totodată devia automat cursul navei cosmice, pentru evitarea unei ciocniri. Pilotul supraveghea neîncetat aparatele şi Andrei cerceta fiecare fenomen nou care se ivea în cursul călătoriei „Vulturului".

Curând, Mincu putu să anunţe atingerea unei viteze de 12 kilometri pe secundă.

— Iată-ne în spaţiul cosmic! exclamă mulţumit inginerul. Drumul spre Lună ne e deschis.

„ALUNIZAREA"

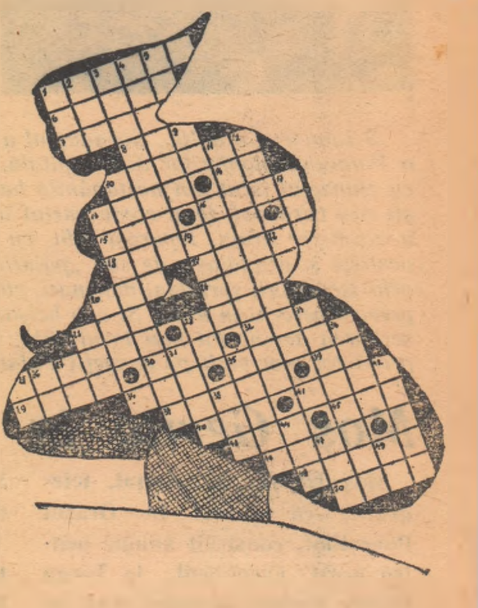
Cu cât înaintau mai departe prin spaţiul astral, satelitul pământului apărea mai mare. Discul argintiu părea dăltuit în piatră, cu circurile lui rotunde, cu vârfurile ascuţite ale munţilor săi şi cu crăpăturile adânci ale crevaselor. Incă de departe te impresiona încremenirea acestei suprafeţe enorme.

La 22 kilometri pe secundă, opriră motorul. Nava continuă să înainteze în virtutea inerţiei. Pământul era departe şi corpurile îşi pierduseră acum în rachetă orice greutate. Fură nevoiţi să se lege cu ajutorul curelelor, fixătoare de scaunele pliante, pentru a evita lovirea de pereţii şi plafonul cabinei, iar în încăpere circulau numai ţinându-se de barele fixate în pereţi. Dacă scăpau vreun obiect din mână, acesta plutea prin aerul încăperii de parcă ar fi fost atârnat de un balon cu heliu.

(va urma)

In lumea piticilor

Orizontal: 1. A dus pe împărăteasa cea rea la casa piticilor, unde se afla Albă ca Zăpada. 6. Piticii i-ar zice uriaş. 7. Unde poţi vedea pitici în carne şi oase. 8. Numele mic al piticului dela radio. 10. Personaj popular din basmele celor mici. 13. Pitică! 14. Oprit la sfârşit. 15. In motor. 16. Al piticilor e subţire ca şi al copiilor mici. 18. Desluşiri din carte. 20. Dela scânteia „pitică" se face unul uriaş. 21. E mic dar nu-i pitic. 23. Albă ca Zăpada între pitici. 24. De culoarea cerului senin. 25. Statura lui Guliver faţă de cea a liliputanilor. 28. Lucrare agricolă. 29. Mic, dar în limbaj popular. 30. Al lui Buratino este deosebit de mare. 32. Unda e mică dar el e mare. 34. Ou pitic. 35. Rimează cu pitic şi spune poveşti nepoţeilor. 37. Care se întâmplă numai într'un loc. 39. Coadă de pisică! 40. A sărit din gâtul Albei ca Zăpada atunci când piticul Prostuţul a scăpat cosciugul. 41. Vinul, când e pitic de zile. 43. Fortăreaţă lângă Batna. 45 Aşa cum e la suflet Barbă-Cot. 46. Aşa se văd munţii iarna. 48... şi aşa cum e la chip piticul Cernomon din basmul Ruslan şi Ludmila. 50. Pitică fără 3,14!

Vertical. 1. Pitic. 2. Cei mici au puţini la număr. 3. Un alt nume al lui Barbă-Cot. 4. Oală mică. 5. Curte! (monoverb) 9. Mică, dar numai pe jumătate. 10. Stă pe ciupercă. 11. Locuitor din ţara piticilor vizitată de Guliver. 12. Fir. 13. Unul din cei 7 pitici din basmul Albă ca Zăpada. 16. Alt pitic din cei 7. 17. Un punct mic şi... muzical. 19. Dacă legenda ar fi adevărată el ar putea fi socotit cel dintâi aviator din lume. 20. Căciula piticilor. 22. Alifie (mold.) 23. La pomul lăudat să nu te duci cu el. 25. Jumătate de scut. 26. Soare... mai mic. 27. Cea mai „mică" plantă. 28. Campion. 31. Cea mai mică parte dintr'un corp. 33. Felinare pitice. 35. In ea stătea puterea lui Cernomon. 36. In a celor 7 pitici a fost dusă Albă ca Zăpada de către o căprioară. 38. Buturuga mică răstoarnă pe cel mare. 42. Era dulce, cu miere şi le plăcea foarte mult celor 7 pitici. 44. Şah al Persiei (960—975). 47. Cocoloş. 49. Mic şi fără cap.

Cuvinte rare: ALP-RBA.

DESLEGARI DE JOCURI

Incepem în acest număr publicarea deslegărilor corecte ale unor jocuri apărute în gazeta noastră începând dela 20 Octombrie 1954.

Toţi cititorii care au trimis deslegările lor la redacţie primesc răspuns pe această cale.

Biverb
(4—7)

Trei dorinţe.

Revărsat de soare

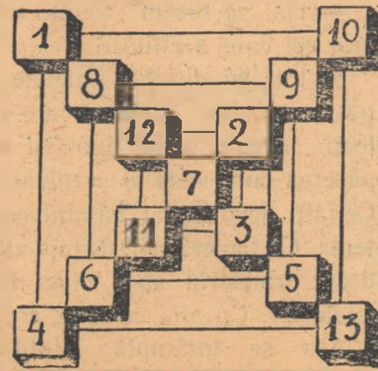
Tinereţe.

Pe ogor!

Orizontal: ASOLAMENT — SECARE — A — OBOR — IŞI — ARABILE — GRAU — LEMN — NERODITOR — R — VANT — A — ARAT—RASARITA — AŢA — RI — A — AMENAJARI — OGOR — SECETA — UZAT — IAROVIZA — BIOLOG — REA — NIVEL — RAPIŢE — R.

(Dacă aţi dezlegat corect la orizontal, reiese dela sine că şi la vertical e corect).

Joc aritmetic

Rebus

Mierle vii şuerătoare, cucul plin de îngâmfare;
Gaiţa ce imitează orice sunete bizare;
Sticleţi, presuri, macalendri ce prin tufe se alungă
Şi duioase turturele cu dor lung cu jale lungă.

Din „Concert în luncă"
de V. Alecsandri

Joc de perspicacitate

Iepuraşii se deosebesc prin:
— privire
— poziţia picioarelor dinainte
— forma şi mărimea petei de pe spate
— poziţia cozii
— poziţia urechilor.

Sport pe... ecran
Echipa de pe strada noastră.

Joc de cifre

26 × 6 = 156
: : :
2 + 2 = 4
13 × 3 = 39

Monoverbe
(stricătoare agriculturii)

(2—7)
Şoarece

(4—7)
Lăcuste

Joc geografic

FRANŢA — SPANIA — ITALIA — OLANDA — ROMANIA — UNGARIA — ALBANIA — BULGARIA — GERMANIA — FINLANDA — DANEMARCA.

Joc geografic

N I L

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii tel. 7.61.06, 7.66.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".